

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan oplyse hr. Søren Søndergaard om, at jeg overhovedet ikke drøftede den irakiske hærchef med den amerikanske præsident.

Søren Søndergaard (EL):

Det forstår jeg ikke. Hvorfor gjorde statsministeren ikke det? Er det, fordi det er et for teoretisk spørgsmål for statsministeren? Er det simpelt hen for svært at få fat på, hvad det går ud på? Jeg synes jo, det er et meget simpelt spørgsmål.

En person, som burde være under lovens overvågning i Danmark, er forsvundet, og der er rejst påstand om, at USA, som har udvist interesse for denne person, har været medvirkende til det. Så er det vel ikke særlig vanskeligt – o.k., hvis man har munden fuld af mad, er det måske vanskeligt, men hvis der er en pause imellem, er det vel ikke særlig vanskeligt at spørge: Hvordan går det egentlig med den sag?

Så spørgsmålet til statsministeren er: Hvorfor blev sagen så ikke rejst, når nu statsministeren ikke rejste den?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må bare sige til hr. Søren Søndergaard, at nok er jeg selvfølgelig stærkt irriteret over, at hærchefen er forsvundet fra Sorø, hvor han rettelig burde opholde sig, eller et andet sted i Danmark, hvor han rettelig burde opholde sig. Men det er ikke en sag, man kan forvente sorterer direkte under den amerikanske præsident, og der var altså andre og – undskyld jeg siger det til hr. Søren Søndergaard – væsentlig mere betydningsfulde sager at drøfte med den amerikanske præsident end en tidligere irakisk hærchefs manglende tilstedeværelse i Sorø.

Søren Søndergaard (EL):

Det kommer bestemt an på, hvad manden skal lave. Det er klart, at hvis han er på badeferie på Tenerife eller sådan noget, er jeg fuldstændig enig med statsministeren, så er det da ligegyldigt, bortset fra at det er lidt krænkende for i hvert fald min og formentlig også andres retsbevidsthed, at en person, som er mistænkt for at have begået mord på tusindvis af mennesker, får lov til at slippe af sted på den måde. Men hvis det er tiltænkt, at han skal spille en rolle i Irak, som forskellige amerikanere tidligere gentagne gange har insisteret på at han skulle, er det jo lige præcis kernen i spørgsmålet om, hvad den besættelse går ud på.

Går den besættelse ud på at sikre demokrati og menneskerettigheder og retfærdighed? Eller går den besættelse ud på at installere nogle folk ved magten, som man har kontrol med, og som kan gøre det, man ønsker?

Så jeg synes da bestemt, at det lige præcis er et centralt spørgsmål, når vi snakker om Iraks fremtid, at få afklaret: Hvad skal der egentlig ske med den person? Skal han spille en rolle i Irak fremover? Er det stadig væk den amerikanske opfattelse, eller har man ændret opfattelse? Hvorfor spurgte statsministeren ikke om det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For di vi i øjeblikket befinder os fuldstændig i hr. Søren Søndergaards egen fantasiverden, eventyrverden. Jeg har ikke hørt noget udtrykt amerikansk ønske om, at den tidligere irakiske hærchef skulle spille nogen rolle i Irak.

Jeg kender i øvrigt ikke noget til hærchefens skæbne, og som hr. Søren Søndergaard er bekendt med, har justitsministeren den 2. april, tror jeg det er, rettet en henvendelse til den henværende amerikanske ambassade med anmodning om oplysninger, såfremt de amerikanske myndigheder er i stand til at give sådanne oplysninger.

Og, som hr. Søren Søndergaard i øvrigt også er bekendt med, har justitsministeren sendt en udførlig redegørelse til Folketingets Retsudvalg om sagen vedrørende den tidligere irakiske hærchef, og den kan jeg i det hele henholde mig til.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan fuldstændig bekræfte, hvad statsministeren sagde – hvis statsministeren ikke har hørt, at amerikanske myndigheder har givet udtryk for en interesse i hærchefen, hvad angår at spille en rolle i opgøret med Saddam Hussein, så befinder vi os helt bestemt i forskellige verdener.

Men det er jo sådan set ligegyldigt, hvilke verdener vi befinder os i. Det, der ikke er så ligegyldigt, er, at jeg synes, det er ærgerligt, at statsministeren ikke benytter den lejlighed til at rejse det spørgsmål, som statsministeren jo selv noterer blev rejst i et brev fra justitsministeren i begyndelsen af april, altså for over en måned siden. Derfor var det en naturlig lejlighed til, hvis man var interesseret i det, at få rejst de her spørgsmål.

Jeg forstår på statsministeren, at det ville statsministeren ikke. Det er jeg ked af. Jeg synes, der er kommet for lidt ud af besøget. Hverken